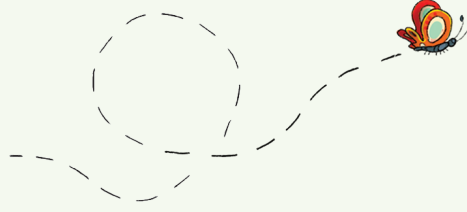

Yazan: Tolga Öztorun - Lider Hepgenç
Resimleyen: Ece Zeber

BARUDUK

ile
Koca Fil

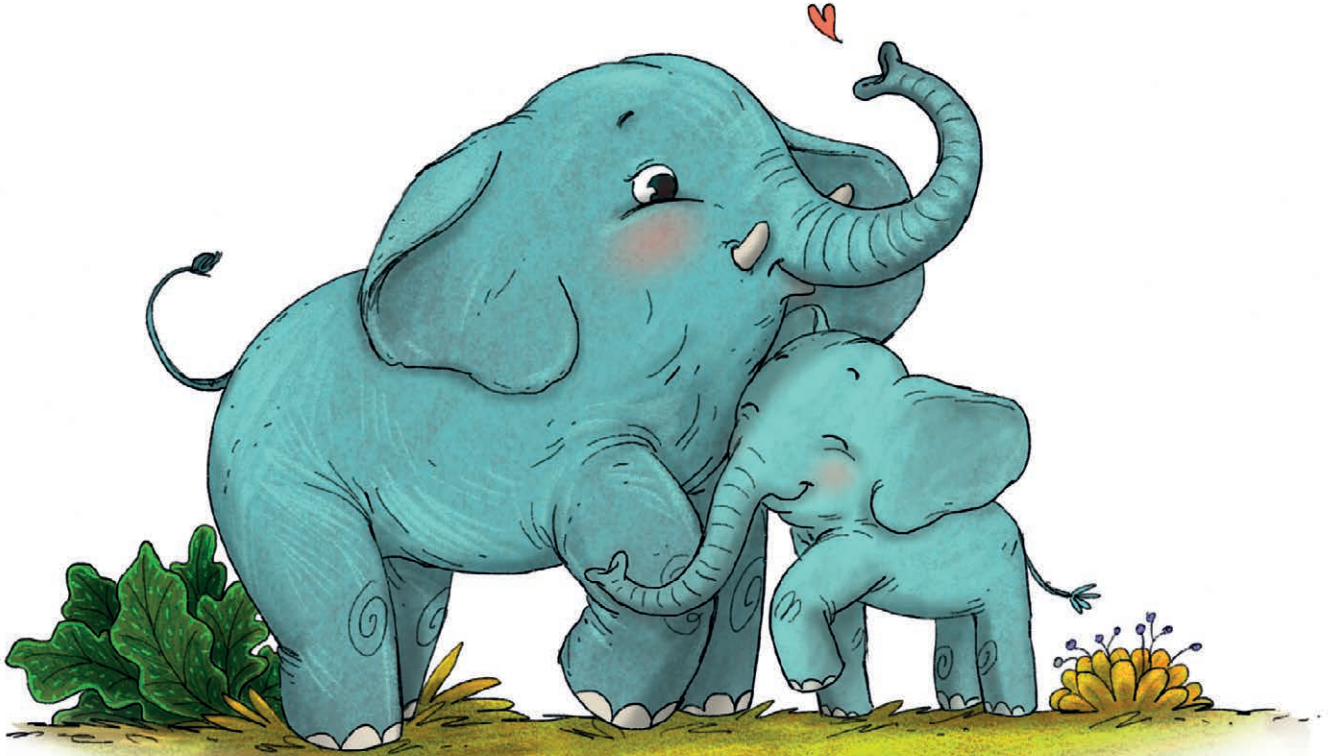

*Kıymetli büyükannem Hayriye Erduran Hanımefendi'nin
kuşaktan kuşağa anlattığı masalın kahramanı Papuduk'un,
hayvan sevgisi ve çevre bilinci ile büyüyen nesiller
yetişmesine katkı sağlaması dileğiyle...*

Serra Sabancı

PAPUDUK
ile
KOCA FİL

Sıcak öğlen güneşi geçtiğine göre
Papuduk biraz gezmek için ormana gidebilirmiş.
Annesine seslenmiş:

"Anne ormana
gidebilir miyim?"

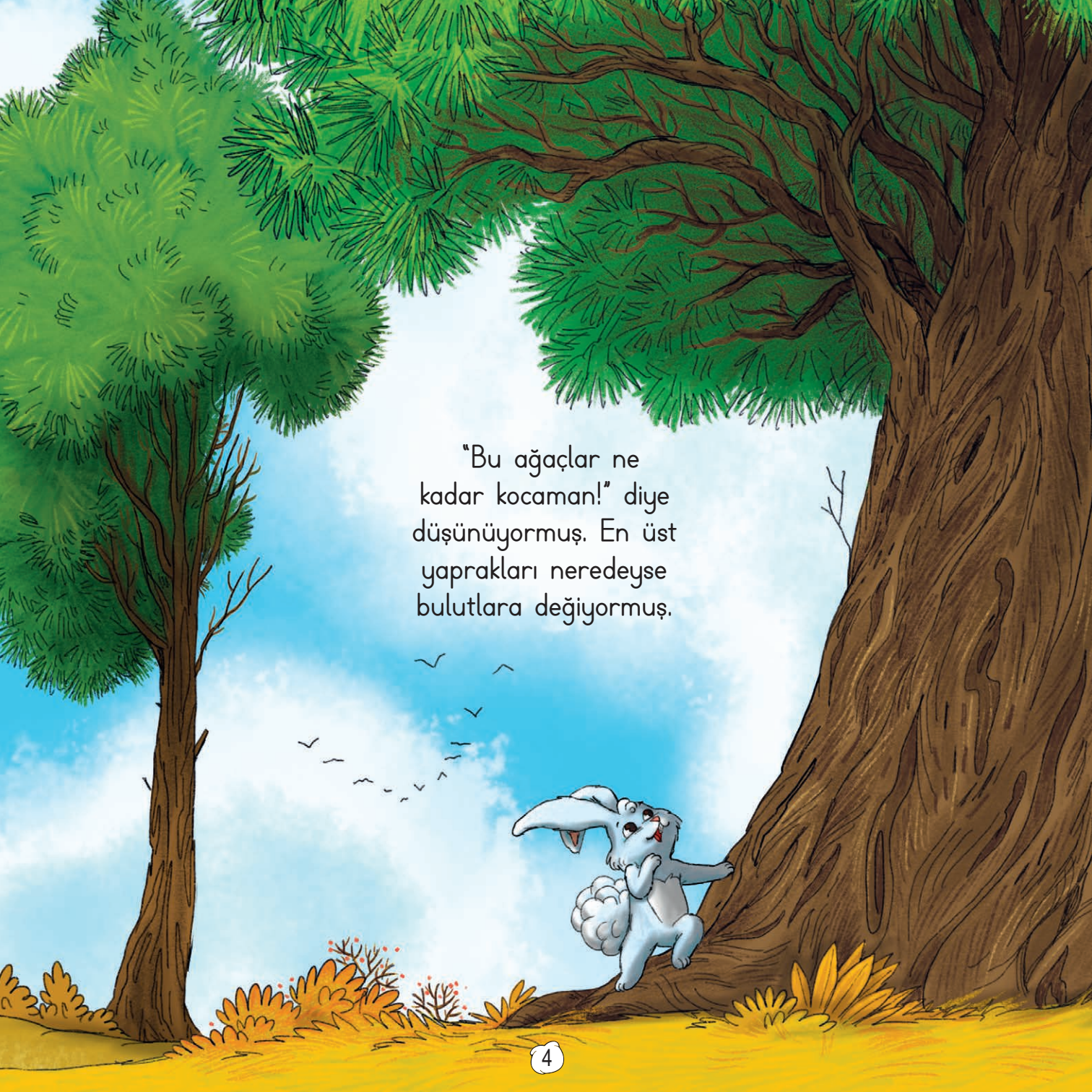
Annesi Papuduk'a cevap vermiş:
"Dikkatli ol, fazla uzaklaşma ve hava kararmadan eve dön."

Yemyeşil yoncaların, rengârenk çiçeklerin arasında dolaşmaya başlayan Papuduk bu güzel günün keyfini çıkarıyormuş. Yanından geçtiği karpillerle, farelerle, kuşlarla selamlaşıyormuş:

“Merhaba, merhaba, merhaba!”

Aslında aklından annesi için çiçek tohumları toplamak ve onu mutlu etmek geçiyormuş. O güzelim pembe çiçeklerden biraz tohum alacakken az ilerideki koca ağaçlar dikkatini çekmiş ve o tarafa yönelmiş.

"Bu ağaclar ne kadar kocaman!" diye düşünüyormuş. En üst yaprakları neredeyse bulutlara değiyormuş.

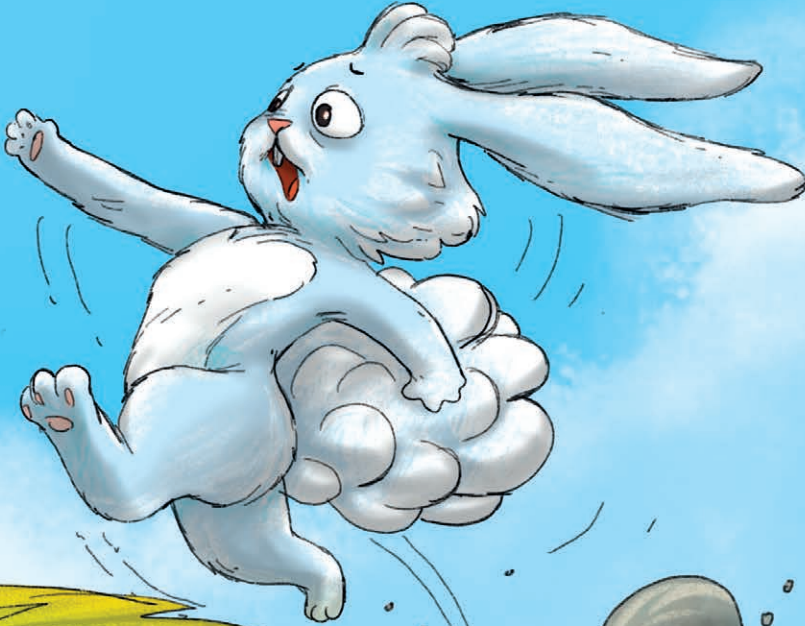

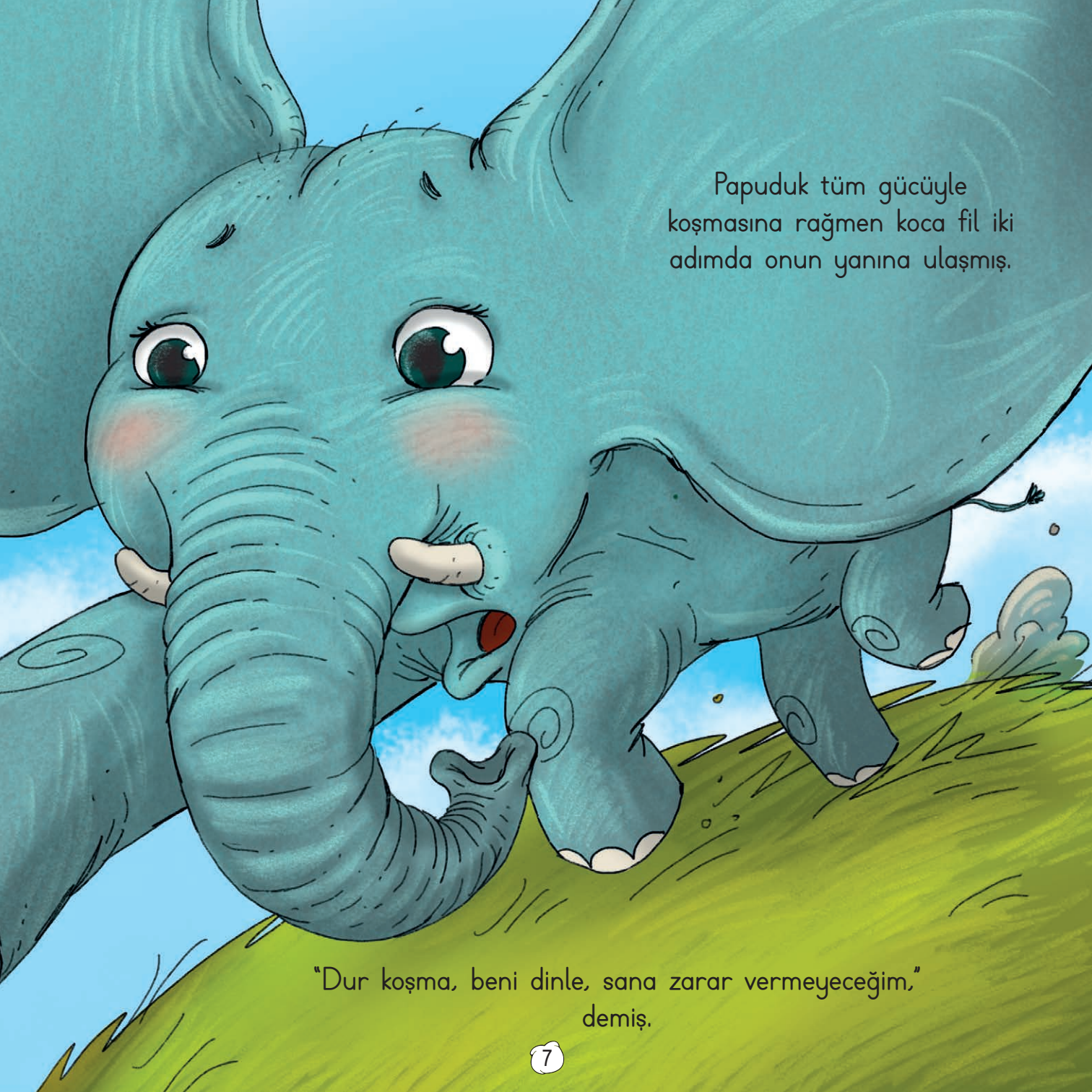
Bu ulu am ağacı kaç yaşındaymış acaba? Öğretmeni okulda bu konuda bir şeyler anlatmıştı. Ağaçlar her yıl gövdelerine yeni bir halka ekliyormuş. Yani dış kabuk ile en iç halka arasındaki bu halka sayısı ağacın yaşını belirtiyormuş. Örneėin, halka sayısı seksense ağacın yaşı da seksen demekmiş. Her ağaç için geçerli olmasa da gövdesi büyüyen ağaç türlerinin yaşı halkaları sayılarak hesaplanıyormuş.

En yakınındaki ağacın yaşını tahmin edebilir misin?

Peki o ilerdeki ağacın ardında görünen neymiş?
Papuduk merakına yenik düşerek o gördüğü şeyi anlamaya çalışıyormuş. Ağaçlar arasında koşturarak ilerliyormuş. Yaklaştıkça gördüğü şey daha da büyüyormuş.

Papuduk'un gözleri hayretle açılmış. Ağaçların ardındaki şey dev gibi bir filmiş. Kocaman filin karşısında minicik kalan Papuduk çok korkmuş. Birkaç saniye durakladıktan sonra arkasına bakmadan koşmaya başlamış.

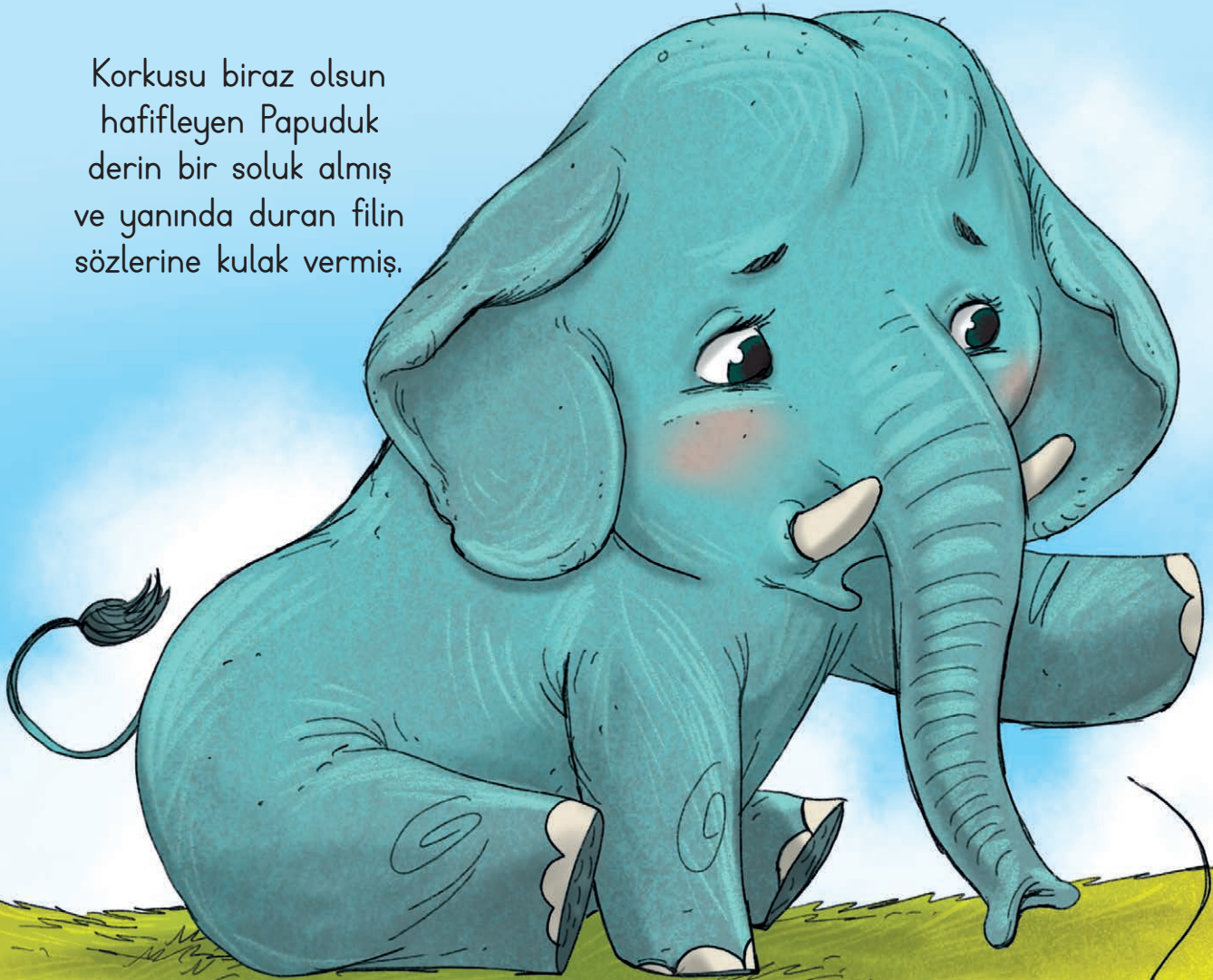

Papuduk tüm gücüyle
koşmasına rağmen koca fil iki
adımda onun yanına ulaşmış.

“Dur koşma, beni dinle, sana zarar vermeyeceğim,”
 demiş.

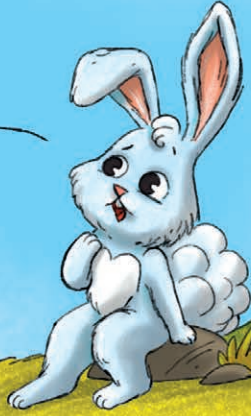
Korkusu biraz olsun hafifleyen Papuduk derin bir soluk almış ve yanında duran filin sözlerine kulak vermiş.

"Benim ismim Dudu, ben bir Asya filiyim. Biz Asya filleri dünyanın en büyük filleriyiz. Ben bir hayvanat bahçesinde tutsak olarak doğdum. Filler çok büyük gruplar halinde yaşar ama benim hiç fil dostlarım olmadı. Hep kafeslerde yaşadığım için ömrüm boyunca hiç toprağa basmamıştım ve bugün hayvanat bahçesinden kaçtım. Orada Raja isiminde bir çocuğum ve başka türlerde çok sayıda hayvan arkadaşım var. Bana yardım etmelisin, tüm dostlarımı oradan kurtarmalıyız."

"İyi de hayvanat
bahçesinde olmanın
nesi kötü ki?"

demiş Papuduk.

Zavallı Dudu iç çekerek başlamış anlatmaya:

"Beni düşün; ben hiç özgür yaşamadım, çocuğum Raja da benim gibi parmaklıklar arkasında doğdu. Bu ulu ağaçlar arasında hiç koşamadı, nehirlerden su içemedi, taze bitkileri hiç yiyemedi.

Ufak bir beton kafeste senelerce yaşadık. Hemen karşı kafesteki komşum aslan, ailesini hiç göremedi. Kendi yaşıtı bir aslanla oynayamadı. Ağaç dallarında tembelce uyuyamadı."

Senin yaşıtın
olan kaç arkadaşın
var?

"Peki ya tavşanlar da var mı orada?"
diye sormuş Papuduk.

"Üzgünüm ama tavşan kardeşlerin de tüm diğer türler gibi demir parmaklıklar arkasında, beton zemin üzerinde yaşıyorlar. Toprakta tünel kazamıyor, taze tohumlar toplayamıyor, havuçlarını hiç tarladan yiyemiyorlar. Tutsak olarak başlayan hayatları yine hapiste sona eriyor."

Bu anlatılanları ilk defa duyan Papuduk hayvanat bahçesini daha önce hiç böyle düşünmediğini fark etmiş. Orayı kendi gözleriyle görmeye karar vermiş. Dudu ile plan yapmaya başlamışlar.

Dudu'nun ulu ağaçlıklı bölgede saklanarak Papuduk'u beklemesi için anlaşmışlar.
Tüm gücüyle zıplayarak hayvanat bahçesinin yolunu tutmuş Papuduk.
Koşarken de Dudu'nun az önce ona anlattıklarını düşünüyormuş.

Şimdi insanlara yakalanmadan tüm kafeslerdeki tutsak hayvanlara planı hakkında bilgi vermesi gerekiyormuş. Kocaman taş duvarlarla çevrili bu hayvanat bahçesine girmenin bir yolunu bulmalıymış. Duvarın dibinden bir tünel kazmaya başlamış. Kazmış kazmış, gücü yettiğince çabalamış. Biliyormuş ki eğer insanlara yakalanmadan planlarını gerçekleştirebilirlerse onlarca dostu özgür kalacaktı.

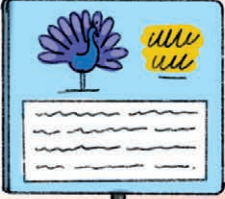

Papuduk çok yorulmuş ama nihayet tünelin sonunda güneşi görmüş.
Kimseye yakalanmadan kafesler arasında dolaşmaya başlamış.

İlk kafeste rengârenk
kuyruğu olan benzersiz
güzellikte bir tavus
kuşu görmüş. Kısık sesle
seslenmiş:

"Pişt... Tavus kuşu... Bana yaklaş, ben kafesten kaçan fil
Dudu'nun arkadaşım. Buraya sizler için geldim. Akşama sizi
kurtarmaya geleceğiz, herkese haber ver."

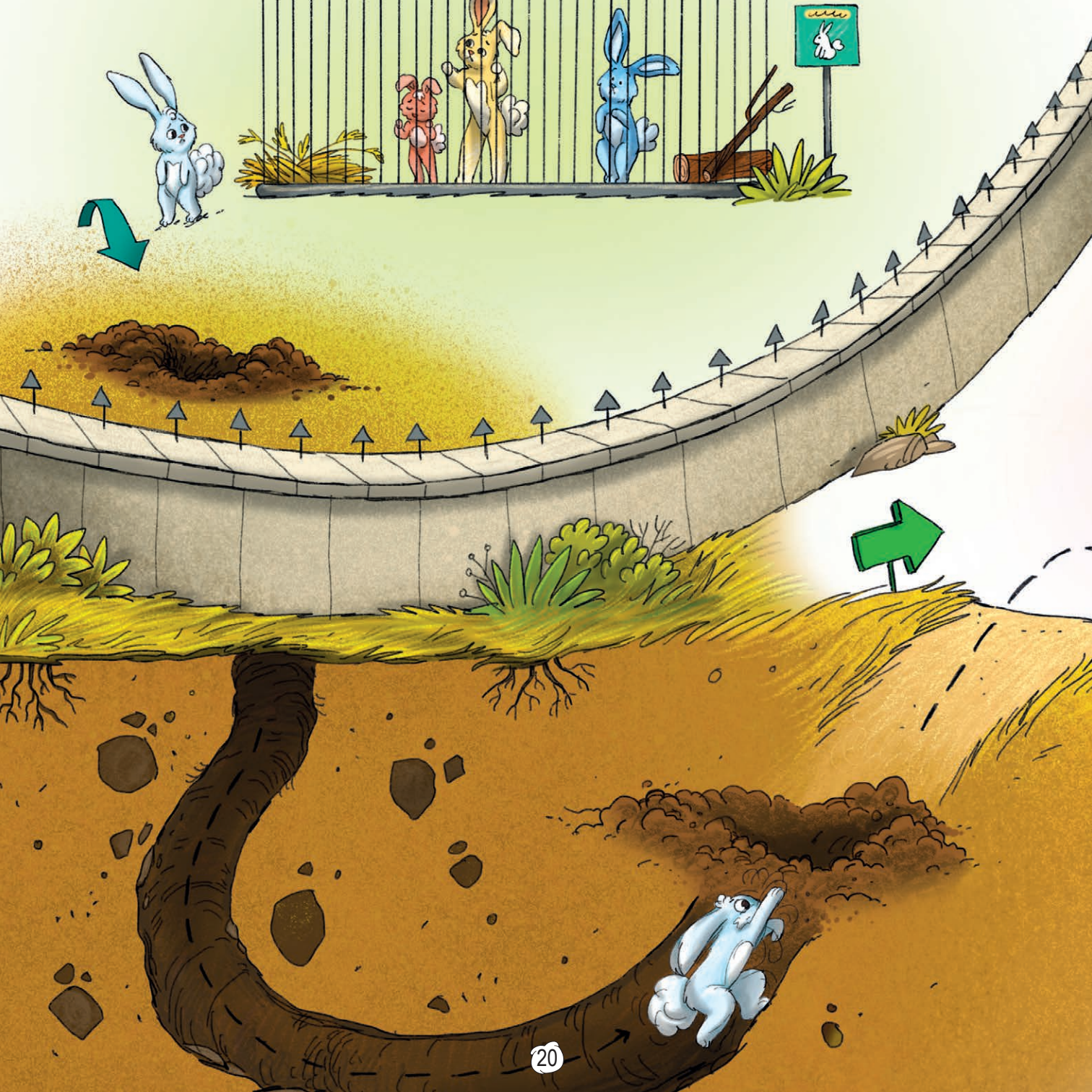
Ardından diğer kafese koşmuş Papuduk.
Oradaki kck fili görür görmez onun Raja olduğunu anlamıř.
Duvarla parmaklıklar arasında zgn bir şekilde gidip geliyormuş.

Papuduk fısıldamış:
"Raja sana annenden haber getirdim."

Annesinden haber geldiğini duyunca çok sevinen Raja kulaklarını sanki uçacakmış gibi çırpmaya başlamış. Tellerin arasından kafese giren Papuduk, Raja'nın kulağına bir şeyler söylemiş ve sonra tavşanların olduğu kafese doğru koşmaya başlamış.

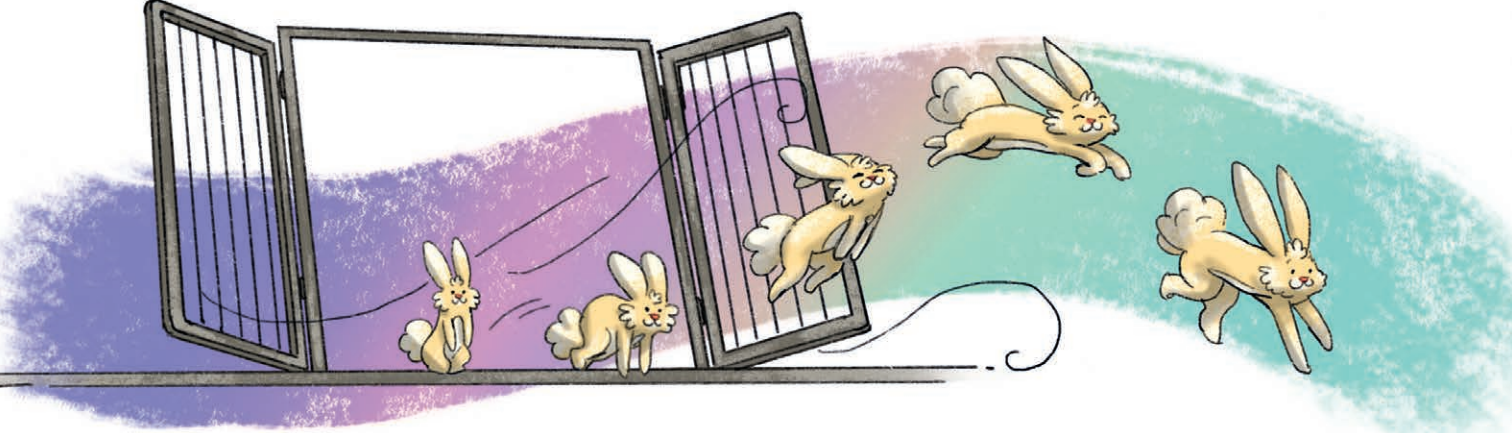
Kafesteki tavşanları gördüğü anda Papuduk'un gözleri dolmuş.
Planını onlara da anlattıktan sonra yine tünele atlayıp zıplaya zıplaya ilerlemiş.

Önce eve gidip olanları annesine anlatmış. Hayvanat bahçesinin dev bir hapishaneye benzediğini söylemiş ve oradaki arkadaşlarını kurtarmak için ondan da yardım istemiş.

Ulu ağaçların olduğu ormanda bekleyen Dudu ile buluşmak için yola çıkmışlar. Onları gören Dudu, Papuduk ve annesini sırtına almış ve hava kararmak üzereyken hayvanat bahçesine ulaşmışlar.

Hayvanat bahçesi kapanmış, görevliler evlerine gitmiş. Sabah kazdığı tünelden yeniden içeri giren Papuduk koşarak tavşanların kafesini açmış.

Bu arada annesi ile Dudu da büyük giriş kapısını açmışlar.

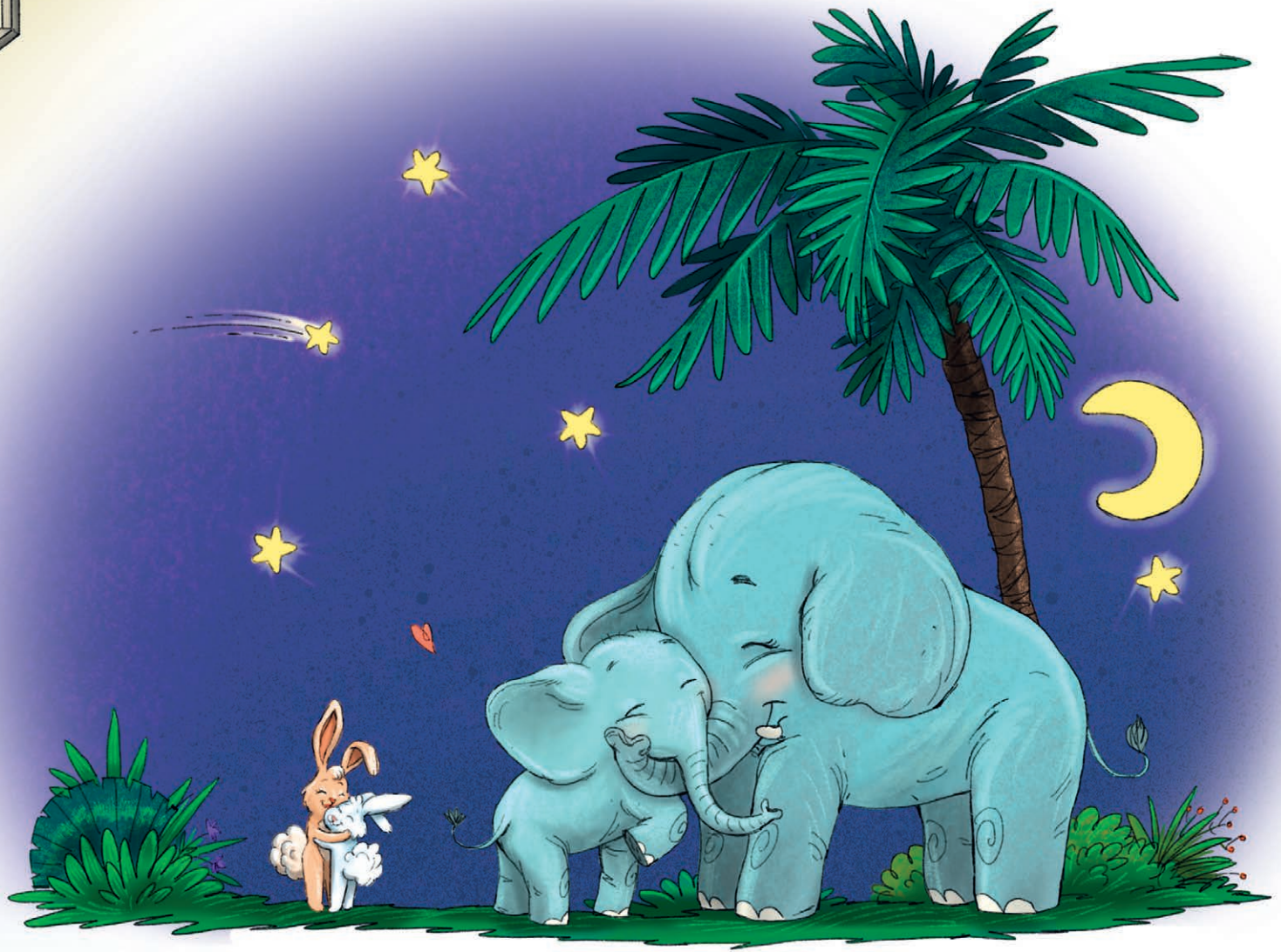

Tavşanlar hayvanat bahçesine
dağılıp bütün kafesleri açarak
tüm türleri serbest bırakmışlar.

Birçok hayvan yeniden
özgürlüğüne kavuşacakmış.

Bazılarıysa ormana
ilk defa gidecekmiş.

Son olarak Raja'nın kafesini açan Papuduk da kalabalığa karışıp giriş kapısına doğru koşmuş. Kapının önünde annesini gören Raja hemen annesine sarılmış. Ardından tüm hayvanlar Papuduk'a ve kaçabilmesine rağmen kendilerini terk edip gitmeyen Dudu'ya teşekkür etmiş, cesaretlerinden ötürü onları kutlamış ve var güçleriyle ormanın derinliklerine koşmuşlar.

Ertesi gün hayvanat bahçesine gelen görevliler kafeslerin boş olduğunu görünce ne yapacaklarını bilememişler. İçinde hayvan kalmayan hayvanat bahçesini o şekilde bırakıp bir daha dönmek üzere evlerine gitmişler.

Ormanın ortasında kalan boş kafeslerle ne yapacaklarını düşünen orman sakinleri burayı bir müzeye dönüştürmeye karar vermişler. O günden sonra müzeji ziyaret eden herkes, kafeslerde yaşamak zorunda bırakılan hayvanların neler çektiğini öğrenmiş ve aynı olayların tekrarlanmaması için elinden geleni yapmış.

Bu hikâyeyi okuduktan sonra hayvanların esir edildiği bir eğlence merkezine gider misin?

OYUN ZAMANI

Ormanın ortasında boş kafeslerden oluşan bir müze!
Zamanında bu kafeslerde yaşamak zorunda bırakılan
bu hayvanların neler çektiklerini bir düşünsene! Ama işin
güzel yanı böyle bir müze kurulması fikri. Böylece bu
müzezi ziyaret eden diğer canlılar, zamanında buraya
kapatılan hayvanların hangi şartlarda yaşadıkları
deneyimleyerek görme imkânına kavuşacaklar.

Haydi gel bu müzenin kurulmasına biz de yardımcı olalım.
Öncelikle bu müzeye bir isim bulmamız gerekiyor.
Bu müzenin ismi ne olsun?

**MÜZENİN İSMİNİ BULUNCA
YÜKSEK SESLE SÖYLE.**

Müzemizin ismini bulduğumuza göre şimdi diğer aşamaya geçebiliriz.

Başka müzelere gittiysen görmüş olmalısın. Müzedeki eserlerin yanında o esere ait bilgilendirme panoları olur. Bu panolarda o eserin nerede bulunduğu, hangi döneme ait olduğu, ne için kullanıldığı gibi bilgiler yer alır.

• Bizim müzemiz için de böyle bir bilgilendirme panosuna ihtiyaç var ama bizim panomuz biraz daha farklı olacak.

Bizim bilgilendirme panolarımız her bir kafesin girişinde olacak; üstlerinde o kafeste hangi hayvanın yaşadığı, burada yaşarken neler hissettiği ve hayvanat bahçesinde mahsur kaldığı için doğada neleri yapamadığı yazacak. Aslında bu bilgilendirme panolarını ziyaretçilere yazılmış bir mektup gibi düşünebilirsin.

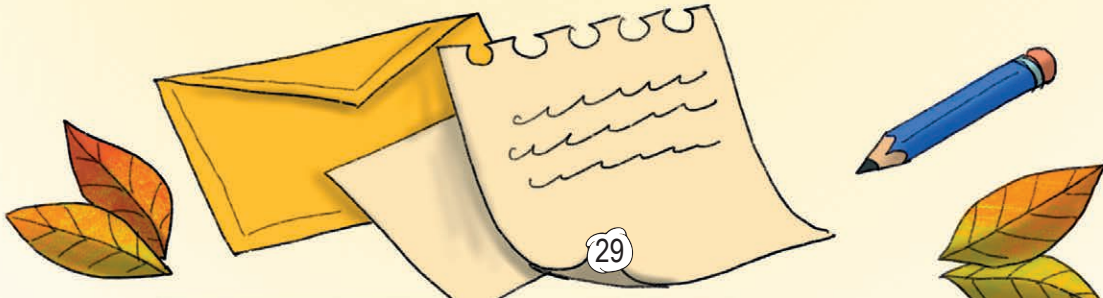
Haydi bakalım. Kendini bir hayvanın yerine koy;

Sen ki bu kafeslerde uzun süre tutsak edilerek zor şartlar altında yaşadın.

• Burada yaşamaya mecbur bırakıldın. Bu süreç boyunca neler hissettin?

Kafesi ziyarete gelen insanlara ne söylemek istersin?

Söylemek istediklerini bir mektup şeklinde yazıp bu kitabın arasına koyarsan, sözlerin arkadaşların için de fikir verici olacaktır.

HAYDİ CEVAPLAYALIM

1. Hayvanat bahçesini görmeden önce ormanda rastladığım ulu çam ağaçlarını hatırlıyor musun? Bu ulu ağaçların yaşını nasıl tespit ediyorduk, söyleyebilir misin?

2. Ormanda Dudu'yu ilk gördüğümde biraz korkmuştum ve kaçmaya başlamıştım. Sence neden korkup kaçma ihtiyacı hissettim?

3. Dudu'nun bana anlattığı hayvanat bahçesi hikayesinden sonra ona yardım etmeye karar verdim. Peki sen bir arkadaşın senden herhangi bir yardım istediği zaman ne yaparsın? İlk cevabın "Yardım ederim," olabilir. Ama benim senden duymak istediğim senden yardım isteyen bir kişiye hangi şartlarda yardım edersin, hangi şartlarda yardım etmezsin?

4. Kafamı kurcalayan çok basit bir soru var: İnsanlar neden hayvanat bahçeleri yapıp hayvanları bu kafeslere kapatırlar?

5. Bazı hayvanlar vardır ki doğada nesillerinin tükenmesi tehlikesi ile karşı karşıya kalmaktadırlar. Bu tür hayvanların neslinin tükenmemesi için bazı insanlar bu hayvanlara yardımcı olmaktadır. Haydi gel seninle yeni bir hayvanat bahçesi içeriği hazırlayalım. Öyle bir hayvanat bahçesi olsun ki nesli tükenme tehlikesi altında bulunan ya da bakıma ihtiyaç duyan hayvanların kısa süre kaldığı, tedavi gördüğü bir hayvanat bahçesi. Bu yeni nesil hayvanat bahçesinin özellikleri nasıl olmalı sence?

6. Bilmem biliyor musun ama Afrika'da safari turları düzenleniyor. Bu turların amacı doğal hayatta yaşayan hayvanları yakından görüp incelemek. Tabii bu geziyi yaparken insanlar korunaklı araçların içinde gezerek hayvanları rahatsız etmeden onları yakından görebiliyorlar. Bu safari turları ile hayvanat bahçelerinin bir karşılaştırmasını yapabilir misin?

Tolga Öztoran

1977'de İstanbul'da doğdu. Sakarya Üniversitesi'nden mezun oldu ve etkinlik şirketlerinde çalıştı. Ömrünün yarısını sokak hayvanlarının özgürlük mücadelesine adadı. Kısa filmler çekti, radyo programları yaptı, çocuklara eğitimler verdi. Sabancı Vakfı "fark yaratan" programına seçildi. İstanbul'da yaşıyor ve evini çok sayıda engelli hayvan ile paylaşıyor.

Lider Hepgenç

1987'de İzmir'de doğdu. Astsubay olarak görev yaparken askerlik kariyerini bırakarak hayatına yaratıcı drama öğretmeni olarak devam etmeye karar verdi. O günden beri müzelerde, kitabevlerinde, okullarda çocuklarla yaratıcı drama çalışmaları yürütüyor, çocuk kitapları yazıyor. Oğlu Adem, kedileri Sütlaç ve Sufle ile birlikte bol oyunlu bir yaşam sürmeye çalışıyor.

Ece Zeber

Resim yapmayı anne ve babasından öğrendi. Küçüklüğünden beri hep resimle ilgili oldu, kitaplar okudu, çizgi filmler izledi. Balıkesir Güzel Sanatlar Lisesinde Resim, Anadolu Üniversitesi'nde Çizgi Film okudu. Eskişehir'de eşiyle birlikte evinde çalışıyor. Hâlâ çocuk kitapları okuyup resimliyor, hayaller kuruyor.

Papuduk ile Koca Fil

Yazan: Tolga Öztoran - Lider Hepingç

Resimleyen: Ece Zeber

Yayın Hakları

©Süperlatif

f t i /tekirkitap

Tekir Kitap

Kılıçalı Paşa Mahallesi
Altın Bilezik Sokak Pera Ap.

No: 9 Daire: 2

Beyoğlu / İstanbul

www.tekirkitap.com

info@tekirkitap.com

Yayın Koordinatörü: Selda Çilingir

Editör: Didem Demir

Grafik Uygulama: Veli Okulan

Danışman: Prof. Dr. Feyza Çorapçı

Baskı:

Optimum Basım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Tevfikbey Mah. Doktor Ali Demir Cad.

No: 51/1 - 34295

Küçükçekmece / İSTANBUL

Sertifika No: 41707

Tel: +90 212 463 71 25

1. Baskı / Kasım 2020

12. Baskı / Mart 2023

ISBN: 978-605-70028-5-3

Sertifika No: 47769

SABANCI VAKFI

**TEKİR
KITAP**

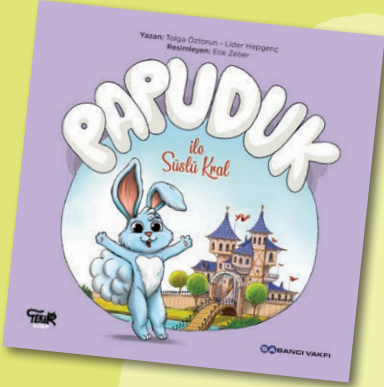
Bu eserin bütün yayın hakları saklıdır.

Yayınevinden yazılı izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayınlanamaz.

Tekir Kitap; Süperlatif Ltd. Şti.'nin tescilli markasıdır.

**Hediye dir.
Para ile
satılamaz.**

Papuduk, neşe içinde çam ağaçları arasında gezinirken birden karşısına çıkan kocaman fil Dudu'dan çok korkar. Ama onun hikâyesini öğrenince korkusu sevgiye dönüşür. Hayvanat bahçesinin düşündüğü gibi güzel bir yer olmamasına çok şaşırır ve üzülür. Dudu'ya yardım etmek için planlar yapmaya başlar.

Hayvanlara ve doğaya zarar veren davranışlardan insanları vazgeçirmek için her kitapta yeni bir maceraya doğru yol alan Papuduk'u çok seveceksiniz.

